

Wat is het doel van schoolproject “Het Goede Hondenbaasjes”?

Vzw Xanuul brengt een educatief programma omtrent een veilige, respectvolle relatie tussen hond en kind.

Hoe worden de honden opgeleid? Doen jullie dat zelf?

Onze honden zijn in de eerste plaats gewone huis-, tuin en keukenhonden die buiten de schooluren een lui-lekker hondenleventje leiden. Een sociale, vriendelijke pup wordt met veel liefde en geduld, altijd beloningsgericht maar consequent door het baasje zelf opgevoed zodat er een echte vertrouwensrelatie tussen beide ontstaat. Ze leren de basisgehoorzaamheid maar vooral zelfcontrole is belangrijk. Vb: een kindvriendelijke, maar te enthousiaste hond kan een kind angst inboezemen. Onze honden moeten zich in elke situatie rustig kunnen gedragen.

Hebt u goede resultaten met dit project?

Na ons bezoek krijgt elke leerkracht een evaluatieblad. Aan de hand hiervan kunnen wij, indien nodig, onze programma nog verbeteren, nog meer aanpassen naar de noden van het kind. Tot nu toe was deze evaluatie altijd zeer positief.

Hebt u de indruk dat u de kinderen veel leert via deze preventie, m.a.w. dat het doeltreffend is?

De ervaring leert ons dat kinderen onze tips, die ze in “het Goede Hondenbaasjeslesuurtje” meekrijgen, ook omzetten in de praktijk:

Vb: In een 1ste lj. wist een meisje de vragen die ik stelde allemaal te beantwoorden, het viel mij op dat ze woord voor woord de les kon voorzeggen. Toen ik het daar nadien met haar juf over had vertelde ze dat het meisje dubbelde, zij had deze les het jaar voordien al gehad in een andere school. De volledige les was dus blijven “hangen”.

Vb: Ouders en grootouders spreken ons soms aan. Zo vertelde een opa me dat zijn kleinzoon ons in het 3de kleuterklas op bezoek kreeg. De jongen vertelde er thuis veel over en stond er op dat hunne Bobby rustig mocht eten en als Bobby slaapt mogen wij daar niet aankomen! En als we gaan wandelen moeten we poepzakjes meenemen. En die hond in de klas was zo leuk, een echte knuffelhond! Hij had het over mijn oudste Bearded Collie, Zjuul.

Vb: In een 4de lj zit een meisje die een heel nare ervaring had toen ze in het 1ste lj. zat. De hond van de burens had haar neus afgebeten. Het kind was doodsbang voor honden.

Ik had die dag Zjuul bij, een heel rustige hond die perfect aanvoelt wanneer en hoe hij zich moet opstellen bij zo'n angstig kind. Op het einde van de les heeft dat kind een hele grote stap gezet, ze heeft Zjuul heel even gestreeld. Na de middagpauze had dit kind haar ouders bij, ze wilden ook kennis maken met Zjuul. Haar vader vertelde dat hij het zo spijtig vond dat ze thuis geen hond konden nemen, zijn dochter had panische angst als ze een hond zag. Enkele

:

dagen later kregen we een mail van die vader, zijn dochter was niet meer hysterisch als ze op straat een hond zag. Ze was nu rustiger en aanvaardde die hond in haar buurt. Nog enkele maanden weer een mail: het gezin was uitgebreid met een hond, een Jackrussel. Nu kan dat meisje zelf de positieve waarde van een hond ervaren en zo die dramatische gebeurtenis beter verwerken.

Vb: In een ander 4de lj komt een meisje tijdens de speeltijd naar me toe. Met tranen in haar ogen vertelde ze me dat haar broer sinds kort een Stafford-Terriër had. Die hond bekeek haar voortdurend dreigend en het meisje was daar erg bang van. Haar ouders lachten haar probleem weg. Ik heb haar een paar tips gegeven over hoe ze met die hond kon omgaan en ze kon weer glimlachen.

Zijn er veel geïnteresseerde scholen die u contacteren?

De vzw is opgericht in 2001 en is met de steun van de provincie Limburg uitgegroeid tot een zeer populaire schoolactiviteit. Elk schooljaar moeten we scholen weigeren wegens teveel aanvragen. Samen met de medewerkers van de Provincie is het elk schooljaar een heel puzzelwerk om ervoor te zorgen dat elke school, met een eerlijke beurtrol, om de 2 à 3 jaar een bezoek van ons krijgt.

Scholen kunnen zich hiervoor enkel inschrijven bij de Provincie, contactpersoon: Els De Vriese

011/23 80 46

edevriese@limburg.be

Begrijpen de kinderen goed wat jullie hen vertellen of leren? Gaat het soms moeilijk?

We doen ons best om de les op maat van het kind te brengen. Het is moeilijk werken als er een groot deel van de leerlingen migrantjes zijn. Van thuis uit hebben die kinderen een andere kijk op huisdieren, ze hechten er andere waarden aan, soms vinden ze zelfs onhygiënisch en daar moeten we dan respect voor hebben. Deze kinderen zijn ook angstiger en laten dat merken met veel drukte en lawaai terwijl ze zich natuurlijk beter rustig kunnen opstellen. Vaak verstaan deze kinderen dan ook nog weinig Nederlands en is het inderdaad heel moeilijk les geven. Hier werken we veel met Max, onze grote knuffelhond zodat de kinderen toch visueel kunnen zien wat we proberen uit te leggen. Uit ervaring weten we nu vaak in welke scholen dit het geval is en bij een volgend bezoek zorgen we dat we daar met heel kleine groepjes kunnen werken. Dat is aangenamer voor de kinderen en voor de honden. Als we daar bereiken dat de hond langs de kinderen kan wandelen en eens mag snuffelen, zonder dat er paniek ontstaat, zijn we al heel tevreden.

Is het 'preventieve' aspect in beide groepen even doeltreffend?

Studies, uit de Verenigde Staten, wijzen uit dat het preventieve aspect het grootst is bij kinderen van het 1ste en 2de lj.

Tonen de kinderen interesse? Stellen ze vragen?

Kinderen willen vaak vertellen over hun eigen huisdier en ze stellen veel vragen. We proberen altijd op die vragen in te gaan maar we hebben per groep maar een 1u15min. "lestijd" en als er veel vragen gesteld worden moeten we als eens van ons voorbereid programma afwijken. Toch zorgen we er voor dat onze belangrijkste aspecten aan bod komen:

- 🐾 Hondentaal: wat en hoe vertelt de hond?
- 🐾 De gevoelens van de hond
- 🐾 Respect voor de hond: wanneer, waar en hoe mag je een hond aaien?
- 🐾 Verantwoordelijkheid voor de hond.

Hoe reageren de kinderen op de hond in de klas? Gedragen ze zich 'goed' t.o.v. de hond? Is er soms ongewenst gedrag van de kinderen naar de honden toe?

Soms zijn kinderen bang en dan houden we daar rekening mee. Deze kinderen hoeven niet dichtbij de hond te komen maar meestal zien we toch dat ze uiteindelijk de hond leren vertrouwen en een knuffeltje of een hondensnoepje durven geven.

Het overgrote deel van de kinderen is enthousiast, soms te enthousiast. Kinderen vertonen vaak ongewenst gedrag maar zijn zich daar totaal niet bewust van. Vb. je moet tijdens de middagpauze samen met je hond de speelplaats oversteken. Kinderen komen dan in grote groep naar je hond toegelopen en willen hem allemaal knuffelen. In hun ogen is daar niks mis mee, ze willen allemaal lief zijn met de hond, maar hoe ervaart de hond dat? Maar daar doen we het voor, kinderen aanleren dat de hond ook gevoelens heeft en dat we daar rekening mee moeten houden.

Hebt u al slechte ervaringen gehad met jullie honden tijdens een schoolbezoek? Tonen ze soms agressief gedrag naar de kinderen toe? Zo ja, wat was de oorzaak hiervan (ongewenst gedrag van het kind bv)

Gelukkig hebben wij tot nu toe nog geen enkele slechte ervaring gehad. Een school is niet altijd een hondvriendelijke situatie, vooral door het onbewust ongewenst gedrag van kinderen. Het is van zeer groot belang dat hond en baas een team vormen waarin VERTROUWEN het sleutelwoord is. Onze honden weten dat zij ten allen tijde op de eerste plaats komen, dat hun baasje voor hen zorgt, voor hen opkomt indien nodig, ze weten dat ze dat zelf niet hoeven te doen.

De geleider moet constant zeer alert zijn, de honden worden nooit uit het oog verloren, het kleinste stresssignaal moet opgemerkt worden en indien nodig moet de hond uit de situatie genomen worden.

Verder nemen we altijd hun eigen vertrouwde bench mee, die blijft open staan in de klas. Af en toe hebben we wel zeer drukke klassen, vermoeiend voor de hond. Onze honden mogen daar altijd inkruipen als ze moe worden of nood hebben aan een veilig plekje. Die bench is verboden terrein voor de kinderen.

Wie is volgens u het meest slachtoffer van hondenbeten?

Kinderen in hun relatie met een hond die ze zeer goed kennen (thuis, bij de grootouders, de burenen...) Ook hier gedragen kinderen zich onbewust hondonvriendelijk en ze vragen ook steeds meer van de hond. Elk schooljaar horen wij van een kind wel het verhaal dat hij mag paardje rijden op zijn hond. Leuk voor het kind, maar voor de hond? Of ze spelen tikkertje met de hond en lopen naar de hond. Ooit zag ik aan de schoolpoort dat een kleuter met haar Maltezertje aan 't dansen was, ze had de hond met zijn voorpootjes vast en zwierde hem keer op keer in de lucht. En de moeder was zo trots want haar hond gromde daar niet voor ?????? Het hondje draaide wel constant rondjes en ving achter zijn staart..... , een duidelijk signaal van stress!

Wat is uw mening over het feit dat kinderen “de oorzaak” zijn van een bijtincident?

Hond en kind communiceren op een geheel andere wijze en daardoor ontstaan er vaak problemen. Een kind ziet een hond als een knuffeldier, levend speelgoed dat beweegt, geluiden maakt... Een hond kan knuffelbaar zijn en een trouwe speelkameraad maar het is geen speelgoed en hij verdient respect. Ouders hebben de taak er over te waken dat de wereld waarin onze honden en kinderen samenleven een positieve en veilige wereld is. Het begint al bij de aanschaf van een hond, kiezen voor een goed gesocialiseerde pup, die ook de kans kreeg om kennis te maken met kinderen. Verder moeten ouders leren de stresssignalen van een hond te herkennen. De hond heeft thuis ook recht op een “veilige” plaats, een plaats waar hij zich kan terugtrekken als het hem eens teveel wordt. Als de hond goed opgevoed wordt en de kinderen worden op de juiste manier in die opvoeding betrokken kunnen kind en hond beste maatjes worden.

Heeft u tijdens een schoolbezoek (of elders) reeds getuigenissen gehoord van kinderen die gebeten werden door een hond? Zo ja, in welke omstandigheden gebeurde dit incident (thuis, bij familie/vrienden, op straat, met een bekende/onbekende hond...)? Had dit volgens u kunnen voorkomen worden indien het kind op voorhand een preventieactiviteit had bijgewoond?

Ja, neem nu dat meisje dat werd aangevallen door de hond van de burenen. Die hond was met haar meegelopen in een kleine hall en de deur viel dicht. De hond kon niet vluchten, het kind raakte in paniek en vertelde met haar lichaamstaal aan de hond dat ze de hem ging aanvallen. De hond was haar voor en beet in haar aangezicht. Zij begreep na de les hoe het zover gekomen was.

Een andere jongen vertelde heel trots dat hij vaak bij een vriendje ging spelen. Die had een grote hond. De jongens hadden er een spelletje van gemaakt van die hond heel boos te maken, roepen, steentjes gooien, echt pestgedrag. Als de hond dan heel erg boos werd liepen de jongens gauw naar binnen. Na de les beloofde die jongen oprecht dat hij dat nooit meer zou doen, hij begreep nu dat niet kon.

Een andere jongen vertelde dan weer dat hij al vaak gebeten was door de hond des huizes en hij liet de littekens op armen en benen zien. Hij gaf toe dat hij de hond ook vaak sloeg en stampte. Op de vraag waarom antwoordde hij dat papa dat toch ook deed. We kunnen maar hopen dat die jongen ook zijn papa kon overtuigen...

Vindt u dat men preventie op school moet verplichten? Zo ja, onder welke vorm? Zo niet, waarom?

Het zou in elk geval nuttig zijn. De meeste scholen geven “verkeerslessen” omdat een kind dagelijks in contact komt met het verkeer. We leven in een maatschappij waarin steeds meer honden aangeschaft worden. Ook al heeft een kind thuis geen hond, we kunnen niet vermijden dat het er vroeg of laat mee in contact zal komen. Vandaag nog, vertelde een juf me nog dat een kind in de stad zomaar aan haar hond zijn staart kwam trekken en dat meisje haar mama moest daar om lachen...

Heeft u andere ideeën van maatregelen die op politiek vlak zouden kunnen worden genomen?

Wij zijn natuurlijk heel gelukkig met het initiatief van de Provincie Limburg. *Binnen de dienst Politie, (Verkeers-)Veiligheid & Openbare Orde is er de Adviesraad Dierenark Limburg werkzaam.* Verschillende verenigingen die diervriendelijk werk verrichten krijgen hierbij steun. Ook onze vzw werd opgericht dankzij deze steun. Het zou mooi zijn moesten andere Provincies daarin volgen...

